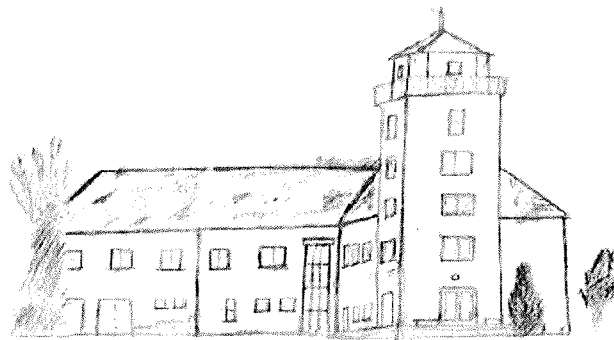
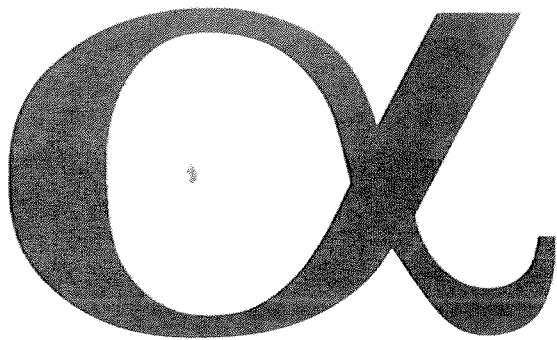

XIII. évfolyam 2. szám Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja 2011. október

Mi minden történt októberben?

A Gólyabuli

A várva-várt nap íme elérkezett, s hogy ez melyik nap, úgy gondolom, azt nem kell kifejtenem. A gólyabuli napja, mely az év egyik legvidámabb alkalma iskolánkban. Ezen a napon ugyanis mindenki kiélheti magát bulizás terén.

Az avató feladatokat nekünk a 6.-osok csinálták. A kedvencem a nyakkendő volt, ugyanis osztályunkból senki sem tudott nyakkendőt kötni, így szép sorjában minden nyakkendőt társunk nyakára csomóztunk, majd mikor majdnem megfulladtunk, lecibáltuk egymásról. A feladatok közben/után folyamatosan rágcshattunk a finomabbnál-finomabb ételekből, amelyekkel teli volt a büfé. Egy hangulatos teaháznak is vendégei voltunk, ahol ízletes

teákkal kínáltak minket. A lányok közt most is divat volt (mármint úgy tűnt) a hajszínesítő spré: volt piros, rózsaszín és csillogó.

Kicsinosítottuk magunkat, s kezdődhetett

a buli. Tünde tanárnő és Helga tanárnő, mint igazi sztárok táncoltak a színpadon a mai legmenőbb számokra. Akartam tőlük autogrammot kérni, de oly hamar elmentem, mikor vége lett a bulinak, hogy nem tudtam. Viszont ami ké-

sik, az nem múlik, majd jövőre a visszatérő fellépésnél meg is teszem.

Nagyon jó volt az egész gólyabuli, ezt most már hivatalos refis diákként is kijelenthetem.

Péterfy Emma 5.a

Október 7-én elérkezett a nagy nap. A gólyaavatás napja. Én ebben az évben kezdtem tanulmányaimat a Szentendrei Református Gimnáziumban. Öt órakor névsorba álltunk osztályfőnökünkkel, Helga tanárnővel és osztályfőnök helyettesünkkel, Lovadi tanár úrral. Bevonuláskor a nagyok az első zsoltárt énekeltek. Utána P. Tóth Béla lelkipásztor istentiszteletet tartott. Ekkor elérkezett a nagy pillanat! Esküdtünk felvonultunk a színpadra, egyenként megkaptuk a nyakkendőt és a kitűzőt. Ekkor a gólyák műsora következett, ami szép és élménydús volt.

Jött a gólyabuli. A hatodikosok érdekes, vicces feladatokat készítettek a gólyáknak. Bekapcsolták a zenét, ami nagyon-nagyon hangos volt. Nekem a teaház volt a kedvencem, dübörgő zene után élmény volt a csönd. A buli végén pár tanár felmerészkedett a színpadra.

Tízig buliztunk. Ez a nap felejthetetlen élmény volt számomra!

U.i.: az 5.b gólyái voltak a legjobban szereplők a feladatokban. A legeslegjobb az 5.b Sárga gólyák csapata lett.

Hollókövi Stefánia 5.b

Vélemények a gólyabuliról:

Az ünnepségen az volt a legjobb:

„... amikor énekeltünk.” (K.B.)

„... amikor felmentünk a színpadra és az osztályfőnöktől megkaptam a nyakkendőt.” (Á.B.)

„... amikor Tünde tanárnő átnyújtotta a nyakkendőt és a kitűzőt.” (P.E.)

„... hogy nagyon szép volt a kápolna, mikor olyan sok szépen kiöltözött ember töltötte be.” (S.R.L.)

„... amikor a Glórit énekeltük.” (N.B.)

„... amikor felavattak minket.” (S.Zs.)

„... amikor rajtunk volt mindenki szeme.” (S.Z.)

„... amikor megtapsoltak minket, amikor a másik osztállyal együtt énekeltünk.” (P.E.)

„... amikor megfogtam a nyakkendőt és kezét fogtam Tünde tanárnővel.” (P.R.)

„... amikor egyesével hívtak minket a színpadon.” (P.Zs.)

A játékok közül az volt a legérdekesebb:

„... amikor a nyakkendőt kellett egymásnak felkötni.” (V.A.)

„... amikor a madzagról lógó tollat bele kellett rakni az üres flakonba. Ameddig Móricka próbálkozik, Pistike fekvőtámaszozik.” (N.A.)

„... amikor a zsámolynál voltunk, és majdnem ráejtettek.” (V.V.)

Nemzetközi Diák Sportnap

A múlt hónap végén, egy ragyogó szeptemberi napon a Szentendrei Református Gimnázium diáksága – kicsik és nagyok – hipp-hopp futócipőt kötöttek és lefutottak egy 2011 méter hosszú háztömbnyi kört. Ezután visszaérkeztek az iskolába, ahol kivétel nélkül mindeki elment egy kicsit sportolni. Volt, aki Lovadi tanár úr nyomába szegődve a szoborparkba vonult számháborúzni, volt, aki úszni ment a V-8 uszodába, volt, aki pedig evezőlapátot ragadott és körülnézett a Dunán egy sárkányhajóval. A labdzáni kíváncsi diákok a hátsó udvaron játszottak röpi, kosár illetve foci

A bulin az tetszett legjobban:

„... hogy 3 órán át buliztunk szinte megállás nélkül.” (S.Zs.)

„... hogy lehetett táncolni és kattogott a fény.” (N.-B. A)

„... amikor a színes fényekben lehetett síkítani, táncolni.” (F.F.)

„... hogy táncoltunk.” (E.L.)

„... amikor táncoltunk és lézerfény volt.” (J.C.)

„... hogy Tünde tanárnő és Helga tanárnő fenn voltak színpadon, mint sztárok.” (Z.A.M.)

Az 5.a-sok tollából

meccseket, de voltak olyanok is, akik kipróbálták az idáig a tornaszertár mélyén lapuló ügyességi játékokat. Végül, de nem utolsósorban egy jó pár ifjú „drótszamarista” eltekert a Duna parton Leányfalura és vissza. Minden állomás nagyon izgalmasnak bizonyult, és az is egyöntetű vélemény, hogy jobb volt a délutánt a szabadban tölteni, mint osztálytermünk ablakain át figyelni a napsugarak vidám játékát, miközben tanáraink különböző tudományokat próbálnak a fejünkbe préselni.

Török Emma 6.a

Osztálykirándulás - Ökotábor VS 7.a

Az idei évben mintegy folytatásos regényként osztjuk meg Veletek hasábjainkon a tanév eleji osztálykirándulások élményeit. Lelkes újságíróink végigjárták az iskola osztályközösségeit és fáradthatatlanul igyekeztek szórakírti a kirándulások résztvevőit. Voltak, akik

nem akartak nyilatkozni, a többség azonban szívesen osztotta meg élményeit a közösséggel. Ezeket adjuk közre folytatásokban. Ebben az a legjobb, hogy a nyári végi kellemes napsütésre a hideg napokban is jó visszaemlékezni. Nos, lássuk a hetedikesek élménybeszámolóját!

Szeptember 1-jén karikás szemű fiatalokra figyelhettek fel azok, akik a Déli pályaudvar közelében lézengtek reggel hét óra körül. Innen indultunk el ugyanis Tatára, mint friss hetedikesek.

A vonatút nem volt túl hosszú, de utána még buszoztunk is - határtalan lelkesedéssel. Így érkeztünk meg Agostyánba, és foglaltuk el az erdő közepén lévő lakhelyünket. Megismerkedtünk Györgyi nénivel (Labanc Györgyi környezeti nevelő és óvodapedagógus, a Természetes Életmód Alapítvány kuratóriumi elnöke - a szerk.) és az Alapítvány-nyal. Hallhattunk kezdeményezésükről, az önfenn-tartó gazdaságról, a természetes életmódról és az alternatív ház-építésről. A „be-mutatót” követően megebédeltünk és barátkoztunk

az új környezettel, na meg persze Picurral, a „kiskutyával”. (Picur az Alapítvány területét őrző komondor.) Érdeemes megnézni az alábbi linken látható kisfilmet, ahol Picur mellett az Alapítvány többi lakóját és látogatóit is láthatjuk egy egy pillanatra: <http://okofaluservezes.blog.hu/tags/agosty%C3%A1n>

Délután Tatára mentünk, múzeumokat néztünk (Görög-Római Szobormásolatok Múzeuma, Német Nemzetiségi Múzeum, Tattai vár), estefelé pedig a Posztoczky Károly Csillagvizsgálóban még „csillagászokdtunk” is. Agostyánba visszatérve megvacsoráz-

tunk - utána jött a tábortűz. Nomád őseink sírva fakadtak volna ténykedésünk láttán, de kitartó igyekezetünknek köszönhetően végül fellobbant a tűz. A tábortűz mellett elhangzó viccek és sztorik után eltettük magunkat másnapra. (Az osztályfőnök, Gergely Judit tanárnő és az osztályt a kirándulásra elkísérő Gerencsér Hajnalka tanárnő ezt kissé másként látta...)

Másnap igazi ökoreggeli várt minket, csírával és miegymással (kecsketejjel, házi lekvárral, mézzel, zöldségkrémmel, natúr müzli-vel), majd össze-csomagoltunk és madarászokdtunk. Megsimogattuk, lefotóztuk a madarászhaló zsákocskáiban foglyul esett madarakat. Volt olyan osztálytársunk, aki haza is akart vinni egyet-kettőt.

Délután újra Tatára „csoszogtunk”, és jött a nagybetűs SÁRKÁNYHAJÓZÁS!!! Mondanom sem kell, volt sikere... És még csak fel sem borultunk! A sikeres partraszállás(oka)t követően felkap-tunk a cók mókot és a vonat elé mentünk. Hosszas várakozás után felszálltunk és a tölünk megszokott „csendben” ücsörögtünk. Végül jött a búcsú, és élményekkel teletöm-ve hazasereglettünk.

Álljon itt egy hatalmas köszönet Hajnalka és Judit tanárnőknek, akik nélkül ez a „rán-dulás” létre sem jöhetett volna!

Krulik Virág 7.a

Osztálykirándulás -

„Na csajok, megvan a program!”

Megkockáztatom, több mint egy éves szervezés után fogadott bennünket ezzel a mondattal Köck tanár úr az idén, az ünnepi és nem kevésbé elgondolkodtató évnyitó után. A bejelentést természetesen kitörő lelkesedéssel fogadtuk, ugyanis az eddigiektől eltérően most nem a legutolsó pillanatban értesültünk az eseményekről, hanem az indulást megelőzően teljes másfél nappal. Ám mielőtt osztályfőnökünk belekezdhetett volna a fent említett program ismertetésébe, a demokrácia győzedelmeskedett, és a részletes tájékoztatást inkább a 21. század technikai vívmányaira hagytuk (elküldte e-mailen). Mielőtt

még mindenki azt gondolná, hogy ejnye, a 11.a ismét hozta a formáját, magyarázkodnom kell. A plusz osztályfőnöki nem az érdeklődés hiányában maradt el, csak tavaly szinte mindegyik erről szólt, néha a tesiórákat is beleszámítva. És valljuk be: ki az, aki nem menekül a suliból első nap két és fél hónap szünetet követően? (Ez persze csak az első napra vonatkozik...) :)

Visszatérve az osztálykirándulásra: jobban indult, mint gondoltuk! Aztán kiderült, hogy az emeletes busz nem értünk jött. Meg az is, hogy a mi buszunk is itt parkol, csak szerényebb méretei és homokszürke színe miatt nem látszódott ki a másik mögül. Természetesen gyorsan túltettük magunkat ezen a lényegtelen komfortproblémán, és lelkesen vetettük bele magunkat az előttünk álló hosszú útba, ugyanis az úti cél - Erdély volt.

Nehéz elmesélni úgy, mint a többi osztálykirándulásunk menetét. Hosszú lenne felsorolni, hogy mit láttunk. Rengeteg különböző élmény alakult ki az osztályban, és nem lenne hiteles, ha csak a pozitívakat írnám le. Ezért legyen elég ennyi: mindent megnéztünk, ami belefért az ott töltött öt napba. Ez valakinek sok volt, valakinek kevés. Felbecsülhetetlen értékeket láttunk,

ezt voltak, akik megértették, voltak, akik nem. Szerencsére zseniális idegenvezetőnk volt, aki megpróbálta a lehető legközelebb hozni hozzánk ezt a régi magyar területet, és azt az arcát megmutatni, amilyen valójában. Ő barátkoztatott meg minket ez-

zel a gondolattal: „Székelyföldön otthon vagyunk.” Talán a legnehezebb ennek a mondatnak az átérzése volt. De megérte rajta elgondolkodni.

A különbségek ellenére azért sikerült néhány dologban egyetértünk:

- 1.) Szerencsések vagyunk, amiért eljuthattunk Erdélybe.
- 2.) Biztosan lesznek, akik még visszamennek.
- 3.) Amit soha nem felejtünk el: a híres tordai 3 P.

Akit pedig a kétoldalas program érdekel, annak szívesen elküldöm e-mailben. De tanár urat is lehet keresni, ha már úgys be- lejött.

Rózsa Viki 11. a

Az aranyruhák

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kerek erdő, melyben élt egy nyúl. Ezt az ugri-bugri kis nyulat Tapsinak hívták.

Történt egyszer, hogy Tapsi mókás kedvében volt és megréfálta bagoly nénit. Képzeljétek, a mosógépbe arany színű festéket öntött. Szegény öregasszony azt hitte, színaranyak lettek a ruhái és elvitte Bulldog bácsi régiségkereskedésébe eladni. Ám az úr tudta rögtön, hogy ez csak a mi nyulacs-kánk újabb tréfája, hisz Tapsi volt az erdő mókamestere. Bagoly asszony viszont nem hitte, hogy tényleg csak festék, így elvitte a Szamárhoz.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kerek erdő, melyben élt egy nyúl. Ezt az ugri-bugri kis nyulat Tapsinak hívták.

Történt egyszer, hogy Tapsi mókás kedvében volt és megréfálta bagoly nénit. Képzeljétek, a mosógépbe arany színű festéket öntött. Szegény öregasszony azt hitte, színaranyak lettek a ruhái és elvitte Bulldog bácsi régiségkereskedésébe eladni. Ám az úr tudta rögtön, hogy ez csak a mi nyulacs-kánk újabb tréfája, hisz Tapsi volt az erdő mókamestere. Bagoly asszony viszont nem hitte, hogy tényleg csak festék, így elvitte a Szamárhoz.

- Jó napot számár uraság! Hogy van ma?
- Köszönöm jól, de mit hozott a kezében?
- Hát, én csak egy kis árut a boltjába.

Aranyruhákat.

- Akkor adja csak gyorsan ide, és mondja meg, mennyit kér érte!

- Kérek száz forintot, ha nem sokallja.

- Kilencven és megegyeztünk! – mondta a csacsi.

- Rendben, áll az alku.

Az „aranyruhák” Számár bácsi ruhabolt-

jának kirakatába kerültek.

Másnap Tapsit elküldte édesanyja a pékségbe bürkifliért. Miközben ment-mendegélt a bolt felé, meglátta a kiírást: Egyedi kollekció! Csak Számár bácsinál! Aranyruhák!!!

A nyuszika rögtön lecsapott rá.

- Bácsi kérem, mennyibe kerül az aranyruha?

- Fiacskám, nincs neked annyi pénzed, így odaadom neked, de csak neked százharminc forintért.

- Elnézést, de nálam csak tíz van, viszont, ha megengedné, hogy részletbe fizessek, akkor hat hónap alatt kifizetném. – mondta, mivel zsebpénze 2 hetente 10 forint volt.

- Hhhhhh,mmmm, hát na jó, de csak azért, mert látom, hogy nagyon szeretnéd.

- Köszönöm! – és Tapsi boldogan ugrált vele haza.

Ám elfelejtette, hogy azon a pénzen, amit előlegebe hagyott a boltban, bürkiflit kellett volna vennie. Mikor hazaért, anyukája jól leszidta:

- Mit vettél te azon a pénzen, amit adtam neked?

Tapsi lógó fülekkel elmondta.

- Na mutasd csak, legalább megérte? Te „csacsi”, hát nem látod, hogy pereg róla a festék?

És akkor jutott eszébe, hogy azokat a ruhákat ő festette be, még hozzá bagoly néni mosógépében. Ezek után bocsánatot kért mindenkitől, akinek borsot tört addig az orra alá.

Tapsi barátunk ezután soha többé nem tréfált meg senkit, csak havonta egyszer egyvalakit.

Nándori Dorina 6.a meséje

Örökségnapi kiruccanás

Szeptember 17-én a Budai Várba készülünk első közös kirándulásunkra. A korreggeli találkozó Szentendrén volt, néhányan csak később csatlakoztunk a csapathoz. Ki-ki a lakhelye szerint, míg Békásmegyeren végre összeállt a teljes csapat.

Ekkor így együtt indultunk el a Budai Vár meghódítására. Az egyórás út hamar eltelt, mert sokat beszélgettünk és még többet nevettünk.

Míg felértünk a Budapesti Történeti Múzeumhoz, Márta tanárnő folyamatosan meg-

mutatta a nevezetesebb épületeket, pl. a Mátyás templomot, és a Hess András teret, közben a Sándor-palota előtt megálltunk reggelizni, pihenni és egy kicsit beszélgetni.

A múzeumban két kiállítást néztünk meg: a Gótikus szobrok a budai királyi palotából és a Magyar-Anjou címeres selyemkártyát megnevezésűeket, érdekes dolgokat tudtunk meg pl. Zsigmond király korának udvari művészetéről. A múzeumlátogatás után kaptunk egy fél órát, hogy tekeregjünk a várban. Így út közben kisebb csapatokra bomlottunk, többen is megálltak fagyit venni, de az idő rövideje miatt akadt, akinek csak a sorbaállás jutott.

Kis késéssel ugyan, de mindenki megérkezett, így elindulhattunk a Magyar Országos Levéltárba. Két csoportra oszlottunk, és külön vezetőkkel indultunk el megismerni a levéltár épültét és falfestményeit. A rögtönzött történelemórán nagyon sok érdekességet hallottunk, izgalmas volt megtudni, hogy milyen módon állíthatjuk össze családfánkat, hogyan kezdhetünk a kutatáshoz. Megvallom őszintén, hogy leginkább ez érdekelt bennünket.

Nagyon tetszett, amikor bevitték minket egy kutatóba - abba, ahol osztályfőnkünk is kutatni szokott - és megnézhettünk néhány eredeti pecsétet és megmutatták, hogyan lehet visszakeresni egy-egy elítélt múltját.

A kitett 19. századi lajstromból azt is megtudtuk, hogy mikor és hol fogtak el egy-egy tettest, miért, és akkor milyen büntetésre ítélték.

Mikor kiértünk a levéltárból, kaptunk egy órányi szabadidőt, amikor azt csinálhattunk, amit akartunk. Ekkor az osztály kisebb csa-

patokra bomlott, és mindenki másfelé indult el a várban. Én három lánnyal mentem el sétálni, és később leültünk egy csendes füves helyre és beszélgettünk, miközben egy több hangszeren is játszó zenész muzsikált. A palota elé visszaérve a fiúk örömmel mesélték, hogy együtt énekeltek egy utcazenésszel, mire mi is csatlakoztunk hozzá-

juk és velük énekeltünk, és táncoltunk egy néni előtt és nevettünk.

A Sándor-palotába csak szigorú ellenőrzés után mehettünk be. Vezetőnk az egész palotát bemutatta, többek között a kék-, és zöld termet, a Mária Terézia-szalont, a Gobe-

lin-termet, a Kerek-szalont, és a legvégén a Tükör-termet, melynek gyönyörű kristálycsillára káprázatos volt. Megtudtuk, hogy a Sándor-palota 1806-ban épült Pollack Mihály tervei alapján, jellegzetes klasszicista épület, eredetileg a Sándor család otthona volt. 1867 és 1945 között (kisebb megszakításokkal) a mindenkori magyar miniszterelnök rezidenciájaként szolgált, többször kormányülések színhelye is volt. A II. világháború után, mikor szinte teljesen megsemmisült, sokáig romokban hevert, majd részleges helyreállítását követően múzeumi raktárnak használták. Felújítása után 2002-től a Köztársasági Elnöki Hivatal székhelye lett.

A palotából kiérve élményekkel telve indultunk HÉV megálló irányába. A hazafelé vezető úton végig énekeltünk, nevettünk és beszélgettünk, majd Békásmegyeren fáradtan, de vidáman váltunk el egymástól.

Horváth Eszter 9. nyek

Színházsarok: Csoportterápia

Ez a cikk nem egy pszichológiai kezelésmódról számol be, hanem a Madách musical pályázat nyertes darabjáról. Bár abban biztos vagyok, hogy az előadás során sokakban felmerült a kérdés, hogy én vajon melyik szereplőhöz hasonlítok a leginkább? Az üldözés-mániás, önbizalom-hiányos Jettihez, a hipochonder Lajoshoz vagy az igazságtól menekülő Trixihez, netán az identitás-zavaros Sziszihez? Ami biztos, hogy ezt a darabot senki se tudja végig ülni nevetés nélkül, hiszen tele van remek poénokkal, ami az egészet könnyeddé és vidámmá teszi. A színészek pedig nagyon is hitelesen alakítják sokszor

szerencsétlen szerepeiket. De miről is szól ez a musical? Hat ember érkezik egy csoportterápiára, mindegyikük különböző problémával és életúttal a háta mögött, de egy dolog közös bennük: valamin változtatni szeretnének. Mivel az orvos nem érkezik meg, elkezdik a terápiát maguk, és mire véget ér, igazi csapattá kovácsolódnak, amihez viszont rögzös út vezet. A darab vége csattanóval zárul, de ha meg szeretnétek tudni, hogy mi az, itt az ideje, hogy felkeressétek a Madách Színházat!

Szalai Katalin 12. nyek

Híreink

A legjobb hír:

Az őszi szünet 2011. október 27-én veszi kezdetét és 2011. november 6-ig tart. Mindenkinek kellemes pihenést és jó szellemi töltődést kívánunk! az ALFA szerkesztősége

Az őszi szünettel együtt búcsúzunk Gutmann-né Mikó Judit tanárnőtől is, aki kisbáját várva nem tanít már köztünk a szünet után. Reméljük a jövőben még vissza fog térni iskolánkra!

Hamarosan itt a tentamen!

A Tentamen gimnáziumunk már hagyományossá vált tudományos vetélkedője, egyfajta mini akadémia. Mindenkit örömmel buzdítunk, ha érez magában tehetséget és van kedve az idejét tudományos lapok olvasásával tölteni, emellett önálló kutatást is folytatni, vegyen részt a Tentamenen. A verseny nemcsak kiváló megmérettetés, hanem az első lé-

pés is lehet a különféle ragyogó ösztöndíjaink megszerzése felé. Tehát: aki érez kedvet, hajlandóságot és még kiartása is van, induljon neki a Tentamen versenynek. Jelentkezni szaktanáraitoknál tudtok. A verseny szabályzatát, a dolgozatok és a prezentációk tartalmi és formai követelményeit és a leadási határidőket a honlapon megtaláljátok.

Hétköznapi hősök

Egyszer az életében mindenki szeretne hős lenni. Aztán felnövünk, és csak jót nevetünk gyerekes álmainkon, hiszen ez lehetetlen. A szuperhősség alapfeltétele a szupererő. Például a repülés, a sérthetetlenség, vagy a lézerte-

kintet, ami még a páncélajton is képes keresztülhatolni. Mi, egyszerű emberek, még a falon se tudunk átmenni, a pókháló-lövéldőzésről már nem is beszélve.

Lehet, hogy az évek kiölték belőlünk az ál-

modni merést, de új meghatározásokkal még most is képesek vagyunk hősokeket teremteni. Mindenkinek van szuperereje csak észre kell venni, nem? Az Alfában most bárki szuperhőssé válhat! Ha úgy érzed, hogy te vagy valamelyik osztálytársad tett valami hősiest, vagy valami olyat, amit sose néztél volna ki belőle (például Afrika váratlan felismerése a főcitérképen), dobd be a történetedet a matematika hirdetőfal alatti postaládába (régi szárny, első emelet,

lépcsővel szemben) vagy küldd el az szrgalfa@gmail.com címre, és indítsd útjára a saját hősztoridat, illetve lepd meg barátodat, hogy azt csináltál belőle!

Tartsd nyitva a szemed és használd a fantáziádat! Vedd észre a padok között megbúvó hősokeket - hiszen sosem tudhatod! Ne félj cselekedni, MINDENRE kíváncsiak vagyunk!!!

Rózsa Viktória 11.a

Kistérségi Természettudományos Vetélkedő a Szentendrei Református Gimnáziumban

„Csudáltalak ezer szemmel,/ezerszemű szerelemmel...
De te mind az ezer szemnek/megmaradtál rejtelemnek.”

(Természet)

Kedves Természetkedvelő Ismerősünk!

Arra biztatunk, hogy jelentkezz Te is az általunk meghirdetett vetélkedőre. Lapozz bele Te is a természet enciklopédiájába!

Nem mindennapi értelemben vett enciklopédiát kínálunk Neked. Az élő s élettelen természet világát próbáljuk meg eléd varázsolni kérdéseinkkel. Ezekre megválaszolva Te magad juthatsz sóhajtásnyival közelebb a nagy egész megértéséhez.

Szó lesz itt az ég és a föld eseményeiről,

A közelmúltban Nagyenyeden jártak Kuzma Márta tanárnő, Kun Csabáné Kovalik Judit tanárnő és Mózes Mónika tanárnő. A testvériskolai kapcsolatok ápolása mellett, részt vettek az Országos Református Tanáregyesület éves találkozásán, ahol egy-egy református oktatási intézmény meglátogatása és a kapcsolattartás a cél. Az idei találkozót a nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégiumban tartotta. A 389 esztendő múltja visszatekintőiskola egykori diákja volt **Körösi Csoma Sándor (1784-1842)** orientalista, Ázsia-utazó. Tanított falai között **Pápai Páriz Ferenc (1649-1716)** orvostudós, **Benkő József (1740-1814)** református lelkész, történetíró, botanikus, **Áprily Lajos (1887-1967)** költő, műfordító.

amelyek ismeretére minden természetbarátnak szüksége lehet, aki avatott szemmel akar tekinteni csillagokra s virágokra, állatokra és ásványokra.

A részletekről bővebben olvashattok az iskolahonlapon!

Természettudományi Katedra
Szentendrei Református Gimnázium

A kollégium szórvány területen, magyar tannyelven működik és Erdély szerte sok-sok településről vannak diákjaik, sőt még a csángóföldi Pusztináról is. Sokuknak a Bethlen Kollégium az egyetlen lehetőség anyanyelvük, magyarságuk megtartására, ahol óvodáskortól egészen az érettségig kaphatnak képzést, ha szükséges, akkor bentlakással. A tenni akarás azonban itt még nem elegendő, a diákok kollégiumi ellátásának költségeit is elő kell teremteni. Ezért született a keresztszülő program, melyben az elhívatott támogatók személyesen járulhatnak hozzá egy-egy diák ellátásához.

Az itt töltött napok élményeiről iskolánk honlapján olvashattok.

Következő számunkban olvashattok a gimnáziumi építkezések befejezéséről, a Református Óvoda felújításának munkálatairól és az október 23-ai megemlékezés készülődéseiről.

Főszerkesztő: Török Márta

Olvasó-főszerkesztő: Kun Csabáné Kovalik Judit

Olvasószerkesztő: Poros Júlia

Fotók: Ferenczi Alpár

Felelős Kiadó: Földi János

Diákfőszerkesztő: Szalai Katalin 12. nyek

Aktuális számunk szerzői: Péterfy Emma 5.a, Hollókövi Stefánia 5. b, Török Emma 6.a, Nándori Dorina 6.a, Krulik Virág 7.a, Horváth Eszter 9. nyek, Rózsa Viki 11. a, Szalai Katalin 12. nyek
Tördelők: Köpeczi-Bócz Balázs 11.a, Tóth Ádám 11.a